

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Marlena Dudkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy

z powództwa S. K.

przeciwko małoletniemu M. K. (1) reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową I. K.

o obniżenie alimentów

a także sprawy z powództwa wzajemnego małoletniego M. K. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową I. K.

przeciwko S. K.

o podwyższenie alimentów

1. oddała powództwo wniesione przez powoda S. K.,
2. oddała powództwo wzajemne wniesione przez małoletniego powoda M. K. (1),
3. kosztami sądowymi związanymi z powództwem wniesionym przez S. K. obciąża powoda, uznając je za uiszczone w całości,
4. kosztami sądowymi związanymi z powództwem wzajemnym obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 lutego 2015 roku S. K. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego M. K. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 kwietnia 2010 roku w sprawie II C 5101/09, z kwoty 1.000 zł miesięcznie do kwoty 300 zł miesięcznie, płatnych do dnia 15-tego każdego miesiąca, z odsetkami w razie niedotrzymania terminu zapłaty.

W uzasadnieniu powód podał, że z końcem 2013 roku został zwolniony z pracy na skutek rozwiązania jego wydziału. Po zwolnieniu, najpierw od 14 maja 2013 roku do 19 sierpnia 2013 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim, następnie od 21 sierpnia 2013 roku do 23 lutego 2014 roku zarejestrowany był jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku przez pierwsze trzy miesiące. Małoletni pozwany spędza u ojca co drugi weekend, od piątku do niedzieli. W tym czasie powód zapewnia mu wyżywienie, opiekę, rozrywkę. Nadto powód od kilku lat opłaca małoletniemu naukę pływania z trenerem. Partycypował także kosztach zagranicznej wycieczki szkolnej w maju 2014 roku (1.200zł) oraz założenia aparatu ortodontycznego (1.000 zł). Z końcem 2014 roku powód ponownie stracił pracę. Od 27 grudnia 2014 roku powód przebywa na zwolnieniu lekarskim, lecz się z powodu depresji. Powód spłaca kredyt mieszkaniowy w kwocie

po 1.378,80 zł miesięcznie. S. K. wskazał, że wraz z obecną żoną utrzymują się z jej pensji w wysokości 2.775 zł brutto oraz zasiłku chorobowego powoda.

Vide: pozew – k. 2-3

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa małoletniego M. K. (1) I. K. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz w ramach powództwa wzajemnego o podwyższenie obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego pozwanego ustalonym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 kwietnia 2010 roku w sprawie II C 5101/09 z kwoty po 1.000 zł miesięcznie do kwoty po 1.300 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki pozwanego do dnia 15-tego każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu wskazano, że powód nie udowodnił zmiany w zakresie swoich możliwości zarobkowych. Nadto w ocenie pozwanego powód nie wykazał z jakich powodów utracił zatrudnienie, a także z jakich powodów przebywał na zwolnieniu. Podniesiono także, iż powód zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy dopiero po 4 miesiącach od utraty zatrudnienia. Przedstawicielka ustawowa pozwanego zaprzeczyła jakoby powód sprawował opiekę nad pozwanym i widywał się z nim w co drugi weekend – kontakty odbywają się średnio raz w miesiącu. Ponadto z wiedzy matki pozwanego wynika, że powód pracuje, jednak prawdopodobnie „na czarno”. Wcześniej podejmował zatrudnienie w drukarni oraz jako agent ubezpieczeniowy. Matka małoletniego wskazała, że razem z powodem dokonali podziału majątku wspólnego, w wyniku którego lokal mieszkalny położony w G. przy ul. (...) o powierzchni 65,46m² został przyznany na wyłączną własność I. K., powodowi zaś została przyznana nieruchomość stanowiąca działkę nr (...) położoną w gminie S. oraz samochód marki O. (...). Przedstawicielka małoletniego wskazała, że powód posiadał mieszkanie, które wynajmował i w ten sposób osiągał dodatkowy dochód.

W ocenie strony pozwanej koszty utrzymania małoletniego M. K. (1) wynoszą 2.232 zł miesięcznie w tym wyżywienie 400 zł, obiady w szkole 70 zł, opłaty za mieszkanie 350 zł, leki 100 zł, obuwie i odzież 150 zł, bilet miesięczny 45 zł, wydatki związane ze szkołą 155 zł, nauka angielskiego 100 zł, wydatki związane z leczeniem u ortodonta 180 zł, basen 16 zł, chemia, kosmetyki 80 zł, opłata za telefon 71 zł, wypoczynek wakacje 220 zł, rozrywka 50 zł, podstawowy sprzęt elektroniczny 245 zł. Małoletni ma obecnie 15 lat, uczęszcza do trzeciej klasy gimnazjum. Od 3 lat uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego. Od roku chłopiec leczy się u ortodonta. Obecnie posiada także telefon komórkowy, którego nie posiadał w 2010 roku.

U matki małoletniego zdiagnozowano stwardnienie rozsiane, pozostaje ona pod opieką neurologa. Ponadto istnieje podejrzenie zarażenia boreliozą, w związku z czym konieczny może być pobyt na oddziale zakaźnym w szpitalu. Matka małoletniego choruje również na niedoczynność tarczycy i chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa. W związku z licznymi chorobami konieczne jest przyjmowanie dużej ilości leków, których koszt jest wysoki. I. K. wskazała, że zamierza wystąpić do Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w G. z wnioskiem o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. W związku ze złym stanem zdrowia matka małoletniego zmuszona została do zawieszenia prowadzonej przez siebie działalności. Na mocy umowy o pracę zawartej z pracodawcą (...) Sp. z o.o.” w dniu 15 września 2015 roku matka małoletniego została zatrudniona jako pielęgniarka w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem w wysokości 2.300 zł brutto. Przed tym dniem pracowała ona na kontraktach, na których uzyskiwała wyższe wynagrodzenie.

Vide: odpowiedź na pozew – k. 19-36

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 kwietnia 2010 roku związek małżeński I. i S. K. rozwiązano przez rozwód bez orzekania o winie. Sąd wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim M. K. (1) urodzonym w dniu (...) po wierzył matce małoletniego, ograniczając ojcu władzę rodzicielską do współdecydowania o istotnych sprawach małoletniego w zakresie nauki, wyboru zawodu, sposobu leczenia, sposobu spędzania wakacji i ferii zimowych, miejsca

pobytu i wyjazdów zagranicznych. Od S. K. zasądzono na rzecz małoletniego M. K. (1) alimenty w wysokości po 1.000 zł miesięcznie.

W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy małoletni miał 10 lat. Uczęszczał do III klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w G..

S. K. zatrudniony było jako Kierownik Produkcji w firmie (...) w T.. Zarabiał około 8.400 zł brutto miesięcznie. Powód/pozwany wzajemny nie pozostawał wówczas w stałym związku.

I. K. zatrudniona była w szpitalu jako pielęgniarka, zarabiała ok. 3.500 zł miesięcznie.

Ojciec małoletniego miał z synem stały kontakt, zabierał go do siebie na weekendy. Przez wydaniem wyroku płacił dobrowolnie po 1.000 zł na rzecz małoletniego.

Małoletni zamieszkiwał wraz z matką w mieszkaniu własnościowym o powierzchni 61m².

/dowód: akta sprawy II C 5101/09 Sądu Okręgowego w Gdańsku: protokół rozprawy z dnia 12.04.2010 r., wyrok z 12.04.2010 r./

Obecnie małoletni pozwany/powód wzajemny M. K. (1) ma 16 lat, od września 2016 roku rozpocznie naukę w klasie I liceum ogólnokształcącego. W skład kosztów utrzymania małoletniego pozwanego/powoda wzajemnego wchodzi następujące wydatki: podręczniki szkolne – 500 zł/rok, ubezpieczenie – 40zł/rok, składka klasowa – 150 zł/rok, kurs języka angielskiego – 1.300 zł/rok, wycieczka szkolna 1000 zł rocznie, obiady w szkole 70 zł, wizyty u dentysty – 390 zł/rok, koszty mieszkaniowe – 350 zł miesięcznie, opłata za telefon – 71 zł miesięcznie, wyżywienie – 400 zł, środki czystości – 50 zł miesięcznie, obuwiu i odzież – 150 zł miesięcznie, bilet miesięczny – 45 zł miesięcznie, basen – 14 zł miesięcznie, rozrywka – 50 zł miesięcznie, wyjazd wakacyjny 1000 zł rocznie.

Małoletniemu w lipcu 2015 roku założono dwa aparaty ortodontyczne stałe, które kosztowały łącznie 4.300 zł. Udział powoda/ pozwanego wzajemnego w kosztach zakupu aparatu wynosił 1.000 zł. Małoletni odbywa wizyty kontrolne co dwa miesiące, przy czym koszt jednej wizyty wynosi 120 zł.

Małoletni ma nieznaczną niedowagę, bierze leki na wzmożenie apetytu, jest pod opieką gastroenterologa. Dodatkowo z powodu problemów skórnych małoletni pozostaje pod opiekę dermatologa oraz z powodu wadu wzroku, pod opieką okulisty. M. K. (1) z uwagi na słabą odporność często choruje. Miesięcznie na leki dla małoletniego przeznaczana jest kwota ok. 100 zł.

Łącznie koszty utrzymania małoletniego wynoszą ok. 1.800 zł miesięcznie.

/dowód: potwierdzenie wpłaty – k. 66; zaświadczenie lekarskie – k. 69,134; zeznania I. K. – k.73,191-192; zaświadczenie lekarskie – k. 79; dane wizyty – k. 80-82; historia choroby – k. 83-87; wyniki badania okulistycznego – k. 135; okresowa ocena ucznia – k. 136; zeznania świadka A. S. – k. 163; zeznania świadka M. K. (2) – k. 164; zeznania świadka H. G. – k. 164/

Powód/pozwany wzajemny opłacał trenera nauki pływania dla małoletniego w okresie od października 2014 do czerwca 2015 roku. Opłata za okres od 9 października 2014 roku do 16 kwietnia 2015 roku wyniosła 576 zł, zaś za okres od 7 maja 2015 roku do 25 czerwca 2015 roku 196 zł.

/dowód: potwierdzenie zapłaty – k. 109/

Powód/pozwany wzajemny ukończył studia ekonomiczne, kierunek finanse i bankowość. W czasie studiów pracował jako pracownik fizyczny, drukarz. Po studiach zaproponowano mu stanowisko kierownicze w drukarni (...). S. K. zajmował stanowisko Kierownika Linii Produkcji w firmie (...) Sp. z.o.o.” od 5 sierpnia 2000 roku do 30 kwietnia 2013 roku. Umowę rozwiązano za porozumieniem stron, wskutek inicjatywy powoda/pozwanego wzajemnie, który w związku z reorganizacją w pracy otrzymał propozycję objęcia nowego stanowiska, z mniejszym wynagrodzeniem,

z gwarancją zatrudnienia do końca 2013 roku. S. K. nie zgodził się na taką propozycję i zdecydował się wystąpić z inicjatywą rozwiązania umowy o pracę, przy zachowaniu odprawy w wysokości 60.000 zł.

Zgodnie z informacją pracodawcy powoda/pozwanego wzajemnego z dnia 23 marca 2012 roku jego ówczesne wynagrodzenie uległo zmianie i wynosiło od dnia 1 lutego 2012 roku 7.550 zł brutto miesięcznie.

Powód/pozwany wzajemny S. K. w okresie od 14 maja 2013 roku do 19 sierpnia 2013 roku otrzymywał zasiłek chorobowy. Kwota zasiłku w okresie od 14 maja do 31 maja 2013 roku wyniosła 1.452,47 zł netto. W czerwcu świadczenie wynosiło 2.453,58 zł, w lipcu 2.535,58 zł, zaś w sierpniu 1.553,95 zł.

Od 21 sierpnia 2013 roku do 23 lutego 2014 roku powód/pozwany wzajemny zarejestrowany był w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 20 listopada 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku w kwocie 1.125,60 zł brutto, zaś w okresie od 1 stycznia 2014 roku do 18 lutego 2014 roku w kwocie 1.317,80 zł brutto.

Powód/pozwany wzajemny zawarł umowę o pracę z firmą "(...) Sp. z.o.o." w dniu 24 lutego 2014 roku, na okres próbny, do 24 maja 2014 roku. Umowa zakładała zatrudnienie na stanowisku Koordynatora ds. produkcji za wynagrodzeniem w sypkości 3.490 zł miesięcznie.

S. K. w dniu 1 lipca 2014 roku zawarł umowę zlecenie z firmą "(...) Sp. z.o.o." zakładającą, iż powód/pozwany wzajemny w okresie od 1 lipca 2014 roku do 31 lipca 2014 roku przyjmuje zlecenie do wykonywania czynności dla firmy (...) w zakresie planowania produkcji. Wynagrodzenie obliczone było według stawki godzinowej wynoszącej 19,87 zł brutto. Powód/pozwany wzajemny pracował w firmie (...) przez 4 miesiące. Jego miesięczne wynagrodzenie wynosiło wówczas ok. 2.500 zł.

W dniu 1 września 2014 roku powód/pozwany wzajemny zawarł umowę o pracę – na stanowisko Kierownika Działu Planowania Operatywnego - z firmą Fabryka (...). Wynagrodzenie powoda/pozwanego wzajemnego zgodnie z umową wynosiło wówczas 5.000 zł miesięcznie. Umowa została rozwiązana za wypowiedzeniem, w dniu 1 września 2014 roku z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 27 grudnia 2014 roku.

W okresie od 28 grudnia 2014 roku do 31 marca 2015 roku przebywał na zasiłku chorobowym. Za okres od 28 stycznia do 31 grudnia 2014 roku otrzymał on zasiłek w wysokości 330,69 zł netto, za okres od 1 stycznia do 27 stycznia 2015 roku w wysokości 2.232,04 zł netto. W lutym wysokość zasiłku wyniosła 2.252,89 zł, zaś w marcu 2.672,64 zł.

W dniu 1 kwietnia 2015 roku powód/pozwany wzajemny zawarł trzy umowy zlecenia z firmą "(...) Sp. z.o.o." na okres od 1 kwietnia do 17 lipca 2015 roku. S. K. dokonywać miał weryfikacji i archiwizacji bazy dokumentacji technicznej i rysunków. Z tytułu wykonania pracy otrzymał wynagrodzenie w wysokości 4.274,75 zł brutto miesięcznie w okresie od kwietnia do czerwca, zaś za przepracowane 17 dni lipca otrzymał wynagrodzenie w wysokości 2.344,22 zł brutto.

Od 3 sierpnia 2015 roku zatrudniony był w firmie (...) w G. na umowę o pracę na okres próbny, na stanowisku Kierownik Produkcji - Magazynu. Otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 3.800 zł brutto miesięcznie. Umowę zawarto za czas określony, do 2 października 2015 roku. Powód poszukiwał lepiej płatnej pracy i w dniu 29 sierpnia zrezygnował z dotychczas zajmowanego stanowiska.

W dniu 1 września 2015 roku powód/pozwany wzajemny podjął zatrudnienie w firmie "(...) Sp. z.o.o." na stanowisku Kierownika Produkcji. Umowę o pracę zawarto na trzymiesięczny okres próbny. Wynagrodzenie za wykonywaną pracę ustalono na kwotę 5.500 zł brutto miesięcznie. W styczniu 2016 roku wynagrodzenie pozwanego wynosiło 4.683,65 zł, w lutym 3.073,84 zł. W dniu 5 lutego 2016 roku powodowi/pozwanemu wzajemnemu wypowiedziano umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 20 lutego 2016 roku.

W dniu 8 marca 2016 roku zostało złożone zwolnienie lekarskie powoda/pozwanego wzajemnego za okres od 8 marca 2016 roku do 25 marca 2016 roku. Powód/pozwany wzajemny otrzymywał zasiłek chorobowy z Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych w okresie od 21 lutego 2016 roku do 24 kwietnia 2016 roku. W lutym kwota zasiłku wyniosła 766,26 zł, w marcu 2.757,26 zł, zaś w kwietniu 2.134,24 zł.

W dniu 23 maja 2016 roku S. K. zawarł umowę o pracę na stanowisko Inżyniera Procesu, w firmie (...) Sp. z.o.o.". Zgodnie z postanowieniami umowy wynagrodzenie powoda/pozwanego wzajemnego wynosi 5208 zł brutto miesięcznie.

/dowód: zaświadczenie ZUS – k. 4-5,90,161,184; zaświadczenie PUP - k. 6; rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem – k. 8; umowa o pracę na czas określony – k. 9; umowa o pracę – k. 10; umowa zlecenie – k. 11; informacja pracodawcy – k. 12; zeznania S. K. – k. 70-71,165; świadectwo pracy – k. 91; umowa zlecenie – k. 92-94; umowa o pracę – k. 95; świadectwo pracy – k. 96; umowa o pracę – k. 97-99; zaświadczenie ZUS – k. 120; potwierdzenie przelewu – k. 121-122; rozwiązanie umowy – k. 123; świadectwo pracy – k. 124; umowa o pracę – k. 187/

W 2014 roku powód/pozwany wzajemny wykazał dochód w wysokości 37.653,68 zł.

W 2015 roku dochód powoda/pozwanego wzajemnego wyniósł łącznie 52.077,10 zł.

/dowód: zaświadczenie Naczelnik Urzędu Skarbowego – k. 89; zeznanie podatkowe – k. 118-119/

Powód/pozwany wzajemny jest właścicielem mieszkania w S. o powierzchni ok. 60m². Zakupione zostało w maju 2012 roku za kwotę 230.000 zł – uzyskana z kredytu. Rata kredytu wynosi ok. 1330 zł miesięcznie.

Powód/pozwany wzajemny posiadał jednopokojowe mieszkanie, którą otrzymał w darowiźnie od rodziców. Mieszkanie zostało sprzedane w marcu 2013 roku za kwotę 126.000 zł. Otrzymaną kwotę powód/pozwany wzajemny przeznaczył na wyposażenie nowo zakupionego wówczas mieszkania i bieżące wydatki. S. K. jest właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości G., w gminie S. o powierzchni 0,1496 ha, której wartość w 2010 roku została określona na 30.000 zł.

W 2015 roku powód/pozwany wzajemny sprzedał motor za kwotę ok. 6.400 zł.

/dowód: zeznania S. K. – k. 72,166; akt notarialny – k. 100-101, akt notarialny k. 37-42./

W lutym 2014 rok powód/pozwany wzajemny zawarł związek małżeński. Obecna żona pozwanego W. K. jest pielęgniarką, osiąga dochód w wysokości ok. 1.800 zł miesięcznie. Żona pozwanego posiada mieszkanie na P., w którym zamieszkuje jej córka. W. K. od 29 marca 2016 roku posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, ze wskazaniami podejmowania zatrudnienia w warunkach pracy chronionej.

/dowód: zeznania S. K. – k. 72; orzeczenie (...) k. 188; karta informacyjna – k. 197/

Powód/ pozwany wzajemny w lipcu 2013 roku przeszedł operację przepukliny pachwinowej. Wcześniej w 2004 roku usunięto mu czerniaka pleców. S. K. od 2012 roku pozostaje pod stałą opieką Kliniki (...). Ponadto powód/pozwany wzajemny leczy się od paru lat z powodu nawracających zaburzeń depresyjnych. Od początku roku powód cierpi na silne bóle kręgosłupa – wypadły mu dwa dyski, podejrzewana była rwa kulszowa lewostronna.

/dowód: wskazania pielęgniarskie – k. 102; wkładka do historii choroby – k. 105v-107; historia choroby – k. 125-127; zaświadczenie lekarskie – k. 128-129; wyniki badania – k. 130; skierowanie – k. 131; zeznania S. K. – k. 165;/

Matka małoletniego, I. K. cierpi na stwardnienie rozsiane, nadczynność tarczycy oraz chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa. Nadto w związku z podejrzeniem zakażenia boreliozą we wrześniu 2015 roku otrzymała ona skierowanie do szpitala zakaźnego. W październiku 2015 roku u matki małoletniego rozpoznano boreliozę stawową, niedoczynność tarczycy oraz potwierdzono stwardnienie rozsiane.

W dniu 20 stycznia 2016 roku I. K. uzyskała orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności ze wskazaniami zatrudniania w warunkach pracy chronionej. Po uzyskaniu orzeczenia pracodawca zaproponował matce małoletniego przeniesienie na stanowisko rejestratorki.

W okresie od 24 lutego 2016 roku I. K. przebywa na zwolnieniu lekarskim. Wysokość świadczenia chorobowego, które otrzymuje wynosi ok. 1.700 zł miesięcznie.

Matka małoletniego planuje wyjazd do sanatorium ufundowany przez Narodowy Fundusz Zdrowia, w okresie od 27 lipca do 20 sierpnia 2016 roku.

/dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 43-45; wyniki badań – k. 46-47,50; zaświadczenie lekarskie – k. 49; skierowanie do szpitala – k. 51; zaświadczenie lekarskie – k. 137-138,160; karta informacyjna – k. 139; orzeczenie – k. 140; zeznania świadka A. S. – k. 163; zeznania świadka M. K. (2) – k. 164; zeznania świadka H. G. – k. 164; zeznania I. K. – k. 191-192/

W 2014 roku I. K. osiągnęła dochód w wysokości 62.548,61 zł (po odliczeniu składki na ubezpieczenie społeczne – 53.951,05 zł). Zatrudniona była wówczas na podstawie kontraktu.

W okresie od 1 stycznia 2015 roku do 31 sierpnia 2015 roku osiągnęła dochód w wysokości ok. 36.324,73 zł.

Z powodu problemów zdrowotnych I. K. w dniu 15 września 2015 roku zaprzestała działalności i zawarła umowę o pracę z (...) Medyczny Sp. z o.o.” na czas określony do 30 września 2017 roku na stanowisku pielęgniarka, w pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie zasadnicze ustalono na kwotę 2.300 zł miesięcznie brutto.

Zgodnie z zeznaniem podatkowym dochód I. K. w 2015 roku wynosił 7.217,66 zł. Jak wynika z księgi przychodów i rozchodów, w 2015 roku matka pozwanego/powoda wzajemnego osiągnęła dochód w wysokości 37.797,88 zł – jeszcze z pracy na kontrakcie. Łącznie w 2015 roku osiągnęła dochód w wysokości 45.983,95 zł.

W okresie od stycznia do maja 2016 roku matka małoletniego osiągnęła dochód w wysokości 10.029,72 zł.

I. K. otrzymuje wsparcie finansowe od swojej matki w wysokości ok. 300 zł miesięcznie.

/dowód: zeznanie podatkowe – k. 52-62,142,148-158; umowa o pracę – k. 63-65; księga przychodów i rozchodów - k. 67-68,144-145; zeznania I. K. – k. 72-73,191-192; karta wynagrodzeń – k. 184/

I. K. spłaca kredyt mieszkaniowy, zaciągnięty jeszcze razem z powodem/pozwanym wzajemnym, na zakup mieszkania, w którym obecnie zamieszkuje z małoletnim pozwanym/powodem wzajemnym. Rata kredytu wynosi ok. 700 zł miesięcznie.

/dowód: zeznania I. K. – k. 191/

S. K. i I. K. w dniu 23 lutego 2010 roku zawarli umowę podziału majątku wspólnego. Na mocy tejże umowy I. K. nabyła na wyłączną własność lokal mieszkalny, o powierzchni 65,46 m² położony w G. przy ul. (...), zaś S. K. nabył na wyłączną własność nieruchomość, stanowiącą działkę nr (...) o powierzchni 0,1496 ha oraz samochód osobowy marki O. (...), rok produkcji 2001. Wartość majątku oceniono na kwotę łączną 245.000 zł, z czego wartość lokalu mieszkalnego oceniono na kwotę 200.000 zł, wartość działki na kwotę 30.000 zł, zaś samochodu na kwotę 15.000 zł. Dodatkowo ustalono, iż na nieruchomości lokalowej wpisana jest hipoteka umowna kaucyjna so kwoty 127.500 zł na rzecz (...) Banku S.A. I. K. zobowiązała się niezwłocznie przejąć dług związany z kredytem wobec (...) Banku S.A., zabezpieczony hipoteką.

/dowód: akt notarialny – k. 37-42/

Powód/pozwany wzajemny widuje się co do zasady raz w miesiącu. Kontakty odbywają się w weekendy wraz z noclegami.

/dowód: zeznania świadka A. S. – k. 163; zeznania świadka M. K. (2) – k. 164; zeznania świadka H. G. – k. 164/

zeznania I. K. – k. 192/

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 1 lutego 2016 roku dysponował ofertami pracy w zawodzie ekonomista, na stanowiska: księgowy, specjalista ds. finansowo-księgowych, specjalista ds. księgowych, kasjer księgowy z wynagrodzeniem od 2.200 zł do 4.500 zł brutto miesięcznie.

/dowód: informacja z PUP – k. 170/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.).

W tym miejscu należy zaznaczyć, że materiał dowodowy obejmujący dowody obiektywne w postaci dokumentów został uznany za wiarygodny w zakresie tych dokumentów, które zostały wymienione w części uzasadnienia obejmującej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd. Albowiem dokumenty te pozostawały wzajemnie spójne, zgodne z doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim ich wiarygodności strona przeciwna nie kwestionowała.

W toku postępowania pozyskano również dowód z zeznań I. K. oraz S. K., słuchanych w trybie art. 303 k.p.c. i art. 304 k.p.c.

Sąd uznał przedmiotowe zeznania za wiarygodne w części, w której pokrywały się one ze zgromadzonym materiałem dowodowym, wymienionym w treści uzasadnienia oraz nie budziły wątpliwości Sądu. Wobec powyższego Sąd rzeczony dowody uznał za wiarygodne w przeważającej części i jako takie poczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia.

Ponadto Sąd pozyskał dowody z zeznań świadków A. S., M. K. (2) oraz H. G.. Zeznania świadków korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym, także strony nie kwestionowały przedmiotowych zeznań. Sąd uznał je za wiarygodne i na ich podstawie poczynił ustalenia w niniejszej sprawie. Na podstawie dowodu z zeznań świadków Sąd ustalił, iż małoletni spotyka się z ojcem raz w miesiącu, co było sporne w sprawie. Powód/pozwany wzajemnie nie udowodnił, by jego kontakt z synem był częstszy niż wskazywała matka dziecka i przesłuchani świadkowie.

Niniejszy proces był ostatecznie prowadzony w przedmiocie dwóch żądań – powoda S. K. przeciwko pozwanemu M. K. (1) o obniżenie obowiązku alimentacyjnego oraz powoda wzajemnego M. K. (1) przeciwko pozwanemu wzajemnemu S. K. o podwyższenie alimentów.

Podstawę prawną obu roszczeń stanowi art. 138 k.r.o.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Wobec powyższego rozstrzygnięcie o żądaniu pozwu głównego oraz pozwu wzajemnego wymagało zbadania, czy doszło do „zmiany stosunków”, o której mowa w przywołanym przepisie. Zatem sąd był obowiązany porównać stan istniejący w dacie uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego ze stanem istniejącym w dacie orzekania w niniejszej sprawie.

Przesłankę „zmiany stosunków”, o której mowa w art. 138 k.r.o., należy interpretować przy uwzględnieniu art. 133 k.r.o. i art. 135 k.r.o. Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy przy tym od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. art. 135 § 1 k.r.o.).

Zatem żądanie oparte o art. 138 k.r.o. może być skuteczne wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że z uwagi na zmianę okoliczności tak zmienił się zakres usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, że – w przypadku powództwa o podwyższenie (lub o obniżenie) alimentów – niezbędne jest wyznaczenie nowego zakresu zobowiązania alimentacyjnego lub – w przypadku powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego – stwierdzenie jego wygaśnięcia. Przy czym żądanie uchylenia obowiązku alimentacyjnego mogłaby uzasadniać jedynie zmiana stosunków polegająca na całkowitym ustaniu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego bądź na uzyskaniu przez uprawnionego zdolności do samodzielnego utrzymania się (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 roku w sprawie o sygn. akt I CKN 274/99, LEX nr 327915).

Ponadto, w wypadku alimentów zasądzonych przez sąd – lub ustalonych ugodą sądową, podstawą powództwa z art. 138 k.r.o. mogłaby być tylko zmiana stosunków, o ile zmiana taka nastąpiłaby po uprawomocnieniu się wyroku, którym zasądzono na rzecz osoby uprawnionej alimenty – lub uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania wydanego na skutek zawarcia przez strony ugody przed sądem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 roku w sprawie o sygn. akt I CKN 274/99, LEX nr 327915).

Powództwo S. K. opierało się na twierdzeniu, że od czasu, gdy jego obowiązek alimentacyjny wobec pozwanego/powoda wzajemnego został ustalony, możliwości zarobkowe zobowiązanego zmniejszyły się. Powód/pozwany wzajemny wskazywał, iż z uwagi na jego problemy zdrowotne oraz sytuację na rynku, nie jest w stanie wykonywać swojego obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowych granicach.

Odnosząc się do sytuacji pozwanego/powoda wzajemnego wskazać należy, iż pozwany/powód wzajemny ma obecnie 16 lat. Uczęszcza do III klasy gimnazjum. Małoletni dość często choruje, ma problemy związane z niedowagą, w związku z czym pozostaje pod stałą opieką lekarską. Ponadto regularnie uczęszcza do ortodonta, okulisty, dermatologa. W związku z powyższym jego matka ponosi stosunkowo wysokie koszty leków dla małoletniego. Ponadto małoletni od paru lat regularnie uczęszcza na kursy językowe z języka angielskiego. Pozwany zamieszkuje w dalszym ciągu z matką. W ubiegłych latach uczestniczył rokrocznie w kosztownych wycieczkach zagranicznych organizowanych przez szkołę. Do jednej z takich wycieczek dołożył się częściowo także powód/pozwany wzajemny, przekazując matce małoletniego 1.000 zł jednorazowo. Obecnie matkę małoletniego nie stać na zapewnienie małoletniemu tego typu wyjazdów. Co oczywiste małoletni bierze także udział w stosunkowej części opłat mieszkaniowych. Nadto usprawiedliwionymi są koszty jego wyżywienia, środków czystości, rozrywek. W ocenie sądu miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi ok. 1.800 zł. Bezsprzecznie małoletni nie jest w stanie utrzymywać się samodzielnie z uwagi na wiek oraz kontynuowanie nauki.

Bezspornym jest, że pozwany/powód wzajemny zamieszkuje wraz z matką I. K.. Tymczasem obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców. Aczkolwiek wykonanie obowiązku względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. art. 135 § 2 k.r.o.). W przedmiotowej sprawie matka pozwanego/powoda wzajemnego dokłada osobistych starań o utrzymanie i wychowanie syna, w dużej mierze w ten sposób realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem niego. Wymaga podkreślenia, że matka pozwanego/powoda wzajemnego, z uwagi na swoje schorzenia, utraciła możliwość osiągania wysokich zarobków. I. K. cierpi na stwardnienie rozsiane, niedoczynność tarczycy, rozpoznano u niej także zakażenie boreliozą. Matka małoletniego została przeniesiona na inne stanowisko niż dotychczas, posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu

niepełnosprawności. Od lutego 2016 r. tego roku pozostaje na zwolnieniu. Możliwości zarobkowe I. K. znajdują się na znacznie niższym poziomie niż pozwanego wzajemnego S. K.. Zdaniem Sądu w takiej sytuacji większa część kosztów utrzymania pozwanego/powoda wzajemnego winna spoczywać na powodzie/pozwanym wzajemnym. Powód/pozwany wzajemny winien mieć świadomość, iż w tak trudnej sytuacji życiowej w jakiej znalazła się matka pozwanego/powoda wzajemnego konieczne jest większe partycypowanie w życiu małoletniego przez ojca. Dotyczy to zarówno sprawowania osobistej opieki i udziału w codziennym życiu małoletniego, jak i strony finansowej, dotyczącej utrzymania pozwanego/powoda wzajemnego. W ocenie Sądu dalece nagannym byłoby uznanie, iż w sytuacji I. K. obowiązek alimentacyjny rodziców powinien zostać rozłożony równomiernie. Bardzo ciężka choroba na jaką cierpi matka pozwanego/powoda wzajemnego uniemożliwia jej zarabkowanie na dotychczasowym poziomie. Niewykluczone, że w przyszłości nie będzie ona zdolna do zarabkowania w ogóle. W tej sytuacji, aby zapewnić małoletniemu możliwie jak najbardziej zbliżoną do dotychczasowej stopę życiową powód/pozwany wzajemny winien w dalszym ciągu spełniać swój obowiązek w obecnym kształcie.

Podstawę dla obniżenia obowiązku alimentacyjnego może stanowić nie jedynie uzyskanie przez uprawnionego zdolności do samodzielnego utrzymania się, ale również ustalenie, że możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego uległy istotnej zmianie.

Powód/pozwany wzajemny od czasu utraty zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o.o.” podejmował już niejednokrotnie zatrudnienie. Jego zarobki obniżyły się w stosunku do osiągniętych na dzień orzekania przez Sąd Okręgowy. Obecnie powód zarabia 5.208 zł brutto miesięcznie. Sytuacja życiowa powoda/pozwanego wzajemnego także uległa zmianie, powód/pozwany wzajemny pozostaje obecnie w związku małżeńskim, prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną.

Warto w tym miejscu odnieść się do pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. i wskazać, że ów możliwości zarobkowe zobowiązanego nie zawsze mogą być utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W judykaturze zostało wyjaśnione, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Zważając na wyżej przedstawioną wykładnię pojęcia majątkowych i zarobkowych możliwości zobowiązanego – w okolicznościach niniejszej sprawy powoda – Sąd zwrócił uwagę, że obecnie powód/pozwany wzajemny posiada nieruchomości pozostałą mu po podziale majątku. Jak wskazywał sam powód/ pozwany wzajemny nieruchomości warta jest około 50.000 zł i posiadał już chętnego kupca. W przypadku trudności w sprzedaży nieruchomości powód/ pozwany wzajemnie powinien w ocenie Sądu rozważyć zasadność sprzedaży nieruchomości po niższej cenie, gdyż obecnie sytuacja jego dziecka tego wymaga. Czas poważnej choroby matki chłopca, nie uzasadnia gromadzenia, czy też zatrzymania przez ojca majątku, sprzecznie z dobrem swojego syna.

Według pkt XII uchwały pełnego składu SN z 9 czerwca 1976 r. (III CZP 46/75, OSNCP 1976, nr 9, poz. 184) konsekwencją obowiązywania zasady równej stopy życiowej rodziców i dzieci jest to, że rodzice w żadnym razie nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Pogląd ten podzielono i uzupełniono pkt. IV uchwały pełnego składu SN z 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42) (zob. również np. wyroki SN: z 21 stycznia 1999 r., I CKN 1292/98, Lexis.pl nr (...); z 6 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99, Lex nr 51637; z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99, Lexis.pl nr (...); z 16 stycznia 2001 r., II CKN 40/99, Lexis.pl nr (...)), gdzie wskazano nadto, że w szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają obowiązek nie tylko dzielenia się choćby najszczuplejszymi swymi dochodami, lecz także wyzbywania się posiadanego majątku bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podoląć ciężącemu na nich obowiązkowi alimentacyjnemu. W związku z powyższym powód/pozwany wzajemny winien w pierwszej kolejności dokonać rozporządzeń majątkiem w celu zaspokojenia obowiązku wobec M. K. (1), dopiero następnie zaś występować ewentualnie z powództwem o

obniżenie alimentów. Nie jest zatem w ocenie Sądu zasadne, przy braku zatrudnienia lub przy braku dotychczasowych zarobków, przy chorobie matki małoletniego gromadzenie, czy też utrzymywanie majątku kosztem dobra małoletniego dziecka.

Nadto, powód/pozwany wzajemny posiadał jednopokojowe mieszkanie, które otrzymał w darowiźnie od rodziców. Mieszkanie zostało sprzedane w marcu 2013 roku za kwotę 126.000 zł. Sprzedaż nastąpiła na miesiąc przed rozwiązaniem umowy z dawnym, stałym pracodawcą firma (...) sp. z o.o. Należy podkreślić, iż w okolicach 30.04.2013 roku powód/pozwany wzajemnie otrzymał odprawę w wysokości 60.000 zł. Tak więc w ciągu miesiąca S. K. otrzymał 183.000 zł. Jak wskazał 100.000 zł przeznaczył na remont i wyposażenie nowego mieszkania, zaś resztę kwoty 50.000-70.000 zł przeznaczył na bieżące wydatki. Należy także podkreślić, że bezpośrednio po zakończeniu pracy w firmie (...) sp. z o.o. S. K. nie miał pracy, chorował na depresję, przebywał na zwolnieniu lekarskim. W ocenie Sądu pomimo wiedzy odnośnie nowej swojej sytuacji zawodowej, problemów na rynku pracy, stanu zdrowia S. K. rozporządzał swoim majątkiem w sposób taki jakby nadal otrzymywał wysoki dochód. Powód/ pozwany inwestował znaczne kwoty na remont nowego mieszkania, choć mógłby poczynić większe wydatki. Należy zauważyć, że powód / pozwany wzajemnie sprzedał swoje mieszkanie pod koniec marca 2013 roku, zaraz potem przestał pracować u swojego pracodawcy. Wprawdzie S. K. zeznał, że dwa tygodnie przed ustaniem stosunku pracy dowiedział się o nowych zaproponowanych mu warunkach pracy, jednakże zasady doświadczenia życiowego pozwalają przyjąć, że pracownik pełniący funkcję kierowniczą musiał wiedzieć o złej sytuacji firmy, o planowanej reorganizacji, a być może o możliwości zwolnień, co powinno spowodować bardziej roztropne dokonywanie rozporządzeń swoim majątkiem.

W ocenie Sądu S. K. dąży do całkowitego przerwania na małoletniego swoich decyzji majątkowych, a także faktu zmniejszenia dochodu. Powód/pozwany wzajemnie sam zaś nie widzi konieczności sprzedaży nieruchomości, nie zauważał potrzebnego bardziej oszczędnego inwestowania w nowe mieszkanie.

Analizując sytuację majątkową S. K., także z uwagi na zgłoszone przez stronę przeciwną zarzuty trzeba wskazać na przepis art. 136 k.r.o. Przepis ten stanowi, że jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Bezspornie dochód, który obecnie powód/pozwany wzajemny uzyskuje, jest w znacznie niższej wysokości niż ten, który powód/pozwany wzajemny uzyskiwał na podstawie umowy łączącej go z firmą (...) sp. z o. o. Powód/pozwany wzajemny wskazywał, jakoby do zakończenia współpracy z firmą (...) sp. z o. o. doszło bez jego winy i Sąd to twierdzenie przyjmuje za prawidłowe. Umowa łącząca powoda/pozwanego wzajemnego z firmą (...) sp. z o. o. została przez strony umowy rozwiązana za porozumieniem stron. Powód/pozwany wzajemny powoływał się na okoliczność, iż nierozwiązanie stosunku pracy doprowadziłoby do zmiany jego stanowiska na niższe, gorzej płatne, a także pozbawiłoby to go możliwości otrzymania wysokiej odprawy – 60.000 zł. W takich okolicznościach Sąd zważył, że faktycznie rozwiązanie umowy z firmą (...) Sp. z.o.o.” nie było zawinione przez powoda/pozwanego wzajemnego.

Odnosząc się do twierdzeń powoda/pozwanego wzajemnego na temat wysokich kosztów utrzymania, związanych z wysokim kredytem, wskazać należy na orzeczenie Sądu Najwyższego, według którego obowiązek alimentacji dzieci przez rodziców ma swoje źródło w więzi rodzinnej stron i w żadnej mierze nie powinien być uzależniany od stanu stosunków majątkowych wiążących zobowiązanego z osobami trzecimi. Zobowiązany do alimentacji nie może w szczególności tłumaczyć się faktem istnienia długów, które uniemożliwiają mu spełnienie obowiązku alimentacyjnego w zakresie równym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego do alimentacji. Kupno samochodu/mieszkania na raty/kredyt stanowi wydatek na tego rodzaju potrzeby, które rodzice mogą zaspokajać dopiero wtedy, gdy wystarcza im środków na stosowne utrzymanie dzieci (vide: wyrok SN z 14 kwietnia 1978 roku, III CRN 46/78, LEX nr 8093)

Powód/pozwany wzajemny wskazywał również na swój stan zdrowia, ze względu na który jego możliwości zarobkowe miały być mniejsze. Powód/pozwany wzajemny wykazał, iż faktycznie ma pewne problemy zdrowotne, związane z bólami kręgosłupa, a także depresją, jednakże zdaniem sądu okoliczności te nie można uznać za

uzasadniające faktyczne obniżenie możliwości zarobkowych powoda. Powód/pozwany wzajemny nie posiada schorzeń kwalifikujących go do podejmowania jedynie pracy w warunkach chronionych, czy też w mniejszym wymiarze czasu pracy. Nadto świadczy o tym także niezbieżność fakt, iż powód podejmuje zatrudnienie w pełnym wymiarze i pomimo czasowej utraty zatrudnienia wciąż podejmuje nową pracę.

Przy takich możliwościach zarobkowych oraz majątkowych Sąd nie miał wątpliwości, że po stronie powoda/pozwanego wzajemnego istnieją możliwości by realizować obowiązek alimentacyjny wobec pozwanego/powoda wzajemnego w obecnych granicach.

Reasumując, w sprawie nie zaktualizowała się żadna z przesłanek, od której spełnienia uzależnione jest uwzględnienie żądania o obniżenie obowiązku alimentacyjnego. Powództwo o obniżenie obowiązku alimentacyjnego ciążącego na powodzie S. K. wobec pozwanego M. K. (1) i nie było uzasadnione.

Odnosząc się do powództwa wzajemnego małoletniego M. K. (1) przeciwko pozwanemu wzajemnemu S. K. Sąd uznał je za niezasadne.

W uzupełnieniu rozważań teoretycznych dotyczących powództwa opartego na art. 138 k.r.o. a przedstawionych we wcześniejszych częściach uzasadnienia warto w tym miejscu dodać, że nie każda zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, a tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku w sprawie o sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42).

Decydując o zakresie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wzajemnego wobec powoda wzajemnego należało uwzględnić z jednej strony wysokość kosztów utrzymania pozwanego/powoda wzajemnego (ok. 1.800 zł), z drugiej możliwości majątkowe i zarobkowe obojga jego rodziców.

Pozwany/powód wzajemny domagał się podwyższenia alimentów od pozwanego wzajemnego na jego rzecz do kwoty 1.300 zł. W kontekście kosztów utrzymania powoda oraz faktu, że oboje rodzice są w tym samym stopniu zobowiązani do alimentacji na jego rzecz, matka zaś w pełni wywiązuje się ze swojego obowiązku osobiście sprawując opiekę nad powodem oraz ponosząc w dużej części wydatki tytułem jego utrzymania, wysokość przedmiotowego żądania należy uznać za wygórowaną. Zdaniem Sądu nie zostało w toku postępowania udowodnione, aby usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego/powoda wzajemnego wynosiły prawie 2.300 zł miesięcznie. Ponadto zauważyć należy, iż sytuacja matki pozwanego/powoda wzajemnego uległa znacznemu pogorszeniu, a co za tym idzie stopa życiowa rodziców małoletniego uległa tym samym obniżeniu, co ma wpływ na koszty utrzymania dziecka. Rodziców nie stać na finansowanie synowi drogich wycieczek zagranicznych, dlatego Sąd przyjął jako usprawiedliwiony koszt wakacyjnego wyjazdu w kwocie 1000 zł, a nie ok. 2600 zł jak wskazywała matka.

W ocenie Sądu pozwany/powód wzajemny nie udowodnił by S. K. miał możliwości łożenia na utrzymanie syna kwotę 1300 zł. Skoro Sąd wskazuje na konieczność wyzbycia się przez powoda- pozwanego/wzajemnie majątku to nie sposób jednocześnie przyjąć, że wzrosły możliwości zarobkowe powoda/pozwanego wzajemnie.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu wszystkich przedstawionych powyżej okoliczności, alimenty powoda/pozwanego wzajemnego wobec pozwanego/powoda wzajemnego należało pozostawić na dotychczasowym poziomie. Taka kwota, przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych powoda/pozwanego wzajemnie, jego możliwości majątkowe i istniejących po jego stronie obciążeń, jest rzeczywiście możliwa dla niego do uiszczenia.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. a contrario. Sąd, działając na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. a contrario, orzekł jak w pkt 2 wyroku, oddalając powództwo wzajemne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § kpc, art. 98 § 1 kpc, oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.